

god Nytte som Landpostbude, og hvis man er alt for streng i sine Fordringer, vil man derved forhindre Antagelsen af mange, der under de nuværende Forhold kunde blive antagne og gøre Tjeneste i mange Aar. Man ser mange Landpostbude, der have gaaet i en Menneskealder uden at have haft et særlig stærkt Helbred, da de bleve antagne. Jeg tror derfor, at man ikke skal gøre Bestemmelserne med Hensyn til Antagelsen alt for strenge. I § 3 er der givet Regler for Landpostbudenes Pension, som den foregaaende Taler var inde paa, og som jeg af Hensyn til den fremrykkede Tid ikke skal dvæle nærmere ved, idet jeg kun med disse Bemærkninger skal anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Poul Christensen: Det Forslag, som her er til første Behandling, har været paa-krævet, som den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, fra forskellige Sider i dette Ting, og naar jeg udtaler, at jeg tror, det er en Sag, der samler alle Af-skygninger her i Salen, en Sag, som om-fattes fra alle Sider med den varmeste Sympati, tror jeg, at jeg træffer det rette. Disse Landpostbude ere Folk, der ere i høj Grad velsete, det er vore daglige Gæster ude paa Landet, og de ere velkomne, naar de komme; udeblive de en enkelt Dag, føles det straks som et stort Savn. Derfor tror jeg, at man fra alle Sider, og-saa ude omkring i Landet, ser paa dette Forslag med Sympati.

Landpostbudenes Tjeneste er i høj Grad anstrengende og opslidende, idet de skulle ud, hvordan Føret og Vejret end er, og naar deres Standsfæller i Byerne tidligere have faaet deres Pensionsforhold ordnede, kan man forstaa, at Landpostbudene have ønsket, at det samme maa ske for dem, saa at de kunne se deres Alderdom betrygget paa lignende Maade som deres Kolleger i Byerne. Naar der nu altsaa foreligger et Lovforslag — og jeg er glad ved, at Ministeren under sine Overvejelser af Sagen har valgt det Standpunkt, han har valgt —, haaber jeg, at dette Forslag skal blive ret hurtigt gennemført paa Rigsdagen, saa at Landpostbudene omkring i Landet vide, at om deres Tjeneste er anstrengende og farlig for Sundheden i det lange Løb, have de dog, naar de ikke kunne længere, deres Alderdom nogenlunde betrygget, og at hvis deres anstrengende Tjeneste medfører tidlig Død, ville deres efterladte Hustruer have deres Fremtid betrygget. Af disse

mine Udtalelser haaber jeg, at det høje Ting vil forstaa, at jeg og mine Meningsfæller omfatte denne Sag med den varmeste Sympati og ønske den en baade hurtig og let Vej gennem Rigsdagen.

Emil Petersen: Blandt de mange Ønsker, som Landpostbudene have udtalt i Andragender til Regering og Rigsdag til forskellige Tider, har sikkert intet ligget dem mere paa Sinde end Spørgsmaalet om at faa faste Pensionsregler for dem selv og deres eventuelle Enker. Det er med Berettigelse, at Landpostbudene have frem-sat et saadant Ønske og stillet et saadant Krav, idet de have Ret til at sammenligne sig med ligestillede Bestillingsmænd i andre Etater og indenfor deres egen Etat med de Postbude, som gøre en Gerning omtrent som deres i Hovedstaden og omkring i Byerne. Naar man ser hen til, hvad der fordres af Landpostbudene og af Postbudene i Byerne, vil man sikkert erkende, at der med Hensyn til postalt Kendskab, Kendskab til hele Postvæsenets Ordning, til Takster og lignende, kræves fuldt ud saa meget af Landpostbudene som af By-postbudene. Endvidere kræver man af Landpostbudene, at de skulle vide Besked om Prisen paa de forskellige Ugeblade og Dagblade og sligt, og endvidere have Landpostbudene et betydeligt Ansvar. Medens Bypostbudene og Hovedstadens Postbude ere fri for at ombringe Pakker og Pengebreve, maa Landpostbudene rundt omkring besørge denne Gerning. Det er et ikke ringe Ansvar, man paalægger Landpostbudene derved, at der bliver betroet dem Masser af Penge til mange forskellige Adressater. Endvidere maa de bære Pakker paa indtil 2 Punds Vægt, saa de meget tidt have en stor Byrde at bære paa, hvilket alt tager paa Kræfterne. Den Udfoldelse af Kraft, der fordres af Landpostbudene, staar fuldt paa Højde med, hvad der fordres af Postbudene i Byerne. Landpostbudene maa ud i alt Slags Vejr og skulle omkring til hver eneste Adressat, og ofte have de svært ved at faa tilende-bragt deres Route paa den Tid, som er dem levet. Tiden er nemlig ofte knapt tilmaalt. Jeg maa derfor paa det bedste anbefale dette Lovforslag og udtale Ønsket om, at det maa blive ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling.

Maa jeg blot rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det er mig ikke ganske klart, om den Bestem-melse, der findes i Lovforslagets § 2, hvor det hedder, at Landpostbude under visse